

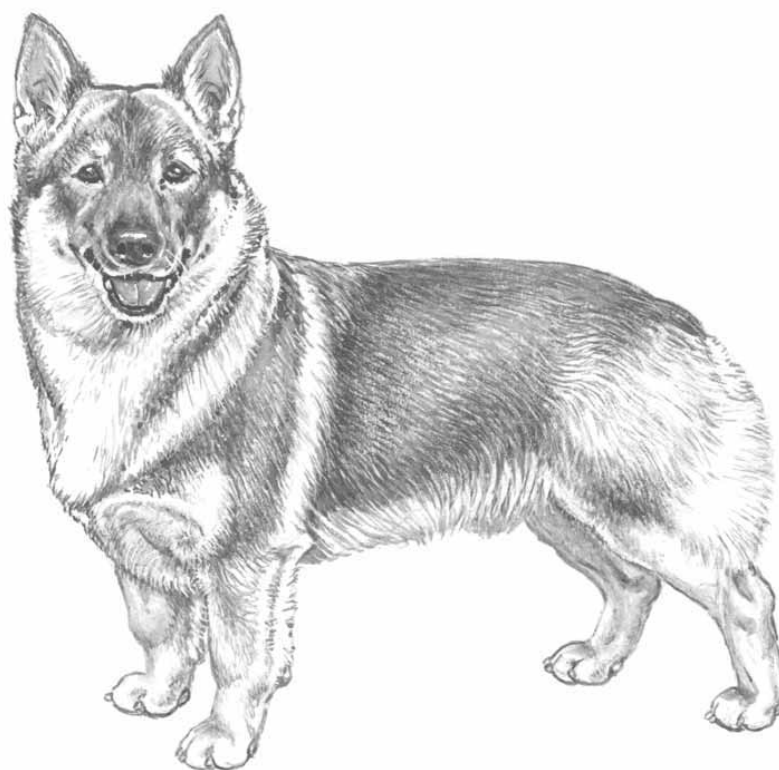
Gruppe: 5

FCI rasenr: 14

FCI dato: 27.05.2014

NKK dato: 08.02.2023

VÄSTGÖTASPETS

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 5
FCIs RASENR.: 14

RASEBESKRIVELSE FOR VÄSTGÖTASPETS

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Sverige

Bruksområde:

Gjeterhund

Kort historikk:

Västgötaspetsen regnes som en av de opprinnelig svenske rasene, selv om det hersker litt usikkerhet om det er slektskap med den delvis typelike welsh corgi. Hvorvidt svenske vikinger tok hunder av denne spiss Hundtypen med til Sverige fra Storbritannia eller omvendt, har vært vanskelig å bringe på det rene. Ifølge nyere kynologisk forskning stammer rasen utvilsomt fra Sverige. Uansett dens opprinnelse er det grev Björn von Rosen og rektor K. G. Zetterstén som skal ha æren for at västgötaspetsen ble anerkjent og registrert som egen rase. I begynnelsen av 1940-tallet ble von Rosen oppmerksom på at denne spiss Hundtypen eksisterte, og ved å kartlegge den gjenværende bestanden i Västergötland, spesielt på Vara-sletten, skaffet han seg han et lite, men relativt typelikt materiale som kunne brukes i et planmessig avlsarbeide. Det var Zetterstén som først og fremst hadde ansvaret for den praktiske gjennomføringen av dette prosjektet. Dette sikret at konsolidering av rasetype skjedde helt uten at hundenes gode gjeterinstinkter gikk tapt.

Helhetsinntrykk

Lavbent, men ikke for lavstilt, kraftig og uredde liten hund. Gir inntrykk av å være våken, livlig og energisk

**Viktige
proporsjoner:**

Forholdet mankehøyde : kroppslengde = 2 : 3.
Avstanden fra brystkassen til bakken bør ikke være mindre enn 1/3 av mankehøyden.

**Adferd/
temperament:**

Våken, energisk, frimodig og livlig.

Hode:

Tørt og temmelig langt. Sett ovenfra avsmalner det jevnt mot snutespissen. Skalle og neserygg parallele.

Skalle:

Nesten flat, moderat bred, jevnt avsmalnende mot snutespissen sett ovenfra så vel som fra siden.

Stopp:

Tydlig markert.

Nesebrusk:

Sort.

<u>Snuteparti:</u>	Sett fra siden temmelig butt, ubetydelig kortere enn skallen. Butt underkjeve, ikke fremtredende.
<u>Lepper:</u>	Stramme og godt sluttede.
<u>Kjever/tenner:</u>	Komplett, perfekt, regelmessig saksebitt med jevne og velutviklede tenner.
<u>Øyne:</u>	Middels store, ovale og mørkebrune.
<u>Ører:</u>	Middels store, spisse, opprettstående, stive helt ut i spissen, glatthåret og bevegelige. Ørelengden noe lengre enn bredden ved basen.
<u>Hals:</u>	Lang med kraftig muskulatur og god reisning.
<u>Forlemmer:</u>	Kraftig benstamme.
<u>Skulder:</u>	Langt skulderblad, godt tilbakelagt. Vinklet ca. 45° mot horisontalplanet.
<u>Overarm:</u>	Ubetydelig kortere enn skulderbladet og danner en rett vinkel mot dette. Ligger tett inntil ribbena, men er godt bevegelige.
<u>Underarm:</u>	Sett forfra så mye buet at den gir full bevegelse mot brystkassens nedre del.
<u>Mellomhånd:</u>	Fjærende.
<u>Poter:</u>	Middels store, korte, ovale og fremoverrettede med kraftige tredeputer og tett sluttede, hvelvede tær.
<u>Kropp:</u>	
<u>Overlinje:</u>	Horisontal, kraftig og muskuløs rygg
<u>Lend:</u>	Kort, bred og sterk.
<u>Kryss:</u>	Bredt, ubetydelig avfallende.
<u>Brystkasse:</u>	Lang og dyp med relativt godt hvelvede ribben. Eggformet sett forfra, oval fra siden; når til 2/5 av underarmens lengde. I profil skal dypeste punkt ligge tett bak albuene. Brystbenet synlig men ikke overdrevent.
<u>Underlinje/buk:</u>	Noe opptrukket buk.

Hale: To haletyper forekommer: Lang hale og alle varianter av medfødt stumphale. I begge tilfeller er alle variasjoner tillatt. Det finnes ingen norm for hvordan halen skal bæres.

Baklemmer:

- Helhetsinntrykk: Parallele sett bakfra. Kraftig benstamme.
- Lår: Brede og med kraftig muskulatur.
- Kne: Velvinklet.
- Underlår: Ubetydelig lengre enn hasen (avstanden fra haseleddet til tredeputen).
- Haseledd: Velvinklet.
- Hase: Moderat lang.
- Poter: Middels store, korte, ovale og fremoverrettede med kraftige tredeputer og tett sluttede, hvelvede tær.

Bevegelser: Sunne, parallelle og jordvinnende med kraftig fraspark og god steglengde.

Pels:

- Hårlag: Pelsen skal bestå av meget tett og myk underull og halvlang, hard og tettliggende dekkhår. Kort på hodet og benas fremside, men kan være noe lengre på hals, bryst og benas bakside.
- Farge: Grå, gråbrun, grågul, rødgul, eller rødbrun, med lysere nyanser av ovennevnte farger på snute, kinn, strupe, bryst, buk, rundt anus, samt på poter og benas nedre del. Mørke dekkhår skal finnes på ryggen, halsens overside og kroppens sider. Lysere markeringer over skuldrene (selemerke) og lysere kinntegninger er meget ønskelig. Hvite tegninger kan forekomme på for- og bakben samt på brystet. Utover dette kan hvitt finnes i begrenset omfang, f.eks. i form av et smalt bliss, nakkeflekk eller en ubetydelig halskrage.

Størrelse:

- Mankehøyde: Ideell mankehøyde hannhunder: 33 cm
Ideell mankehøyde tisper: 31 cm

En variasjon på 2 cm over eller 1 cm under idealmålet er tillatt.

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid

- For lavstilt
- Dårlig markert stopp
- Kort eller dårlig utfylt snuteparti
- Mangel av to P1 eller en P2
- Lyse øyne som forstyrrer uttrykket
- For lavt ansatte ører
- Altfor dyp eller grunn brystkasse
- Altfor bred i fronten
- Fremskutt skulderparti
- Kort overarm
- Overvinklet bak
- Mangel av sele- og kinnmarkeringer

Grove feil:

- Kort eller rund skalle
- Kort snuteparti
- Dårlig utviklet underkjeve
- Tangbitt
- Manglende molarer (bortsett fra M3)
- Karpelend
- Myk pels
- Strittende pels
- For kort eller for lang pels
- Manglende underull
- Hvite tegninger som overskrider 30% av bunnfargen
- Mankehøyde som avviker betydelig fra idealet

Diskvalifiserende feil:

- Aggressiv eller ekstremt sky
- Hunder som tydelig viser fysiske eller atferdsmessige avvik
- Over- eller underbitt
- Blå øyne, ett eller begge
- Hengende eller halvt stående ører
- Lang, krøllet pels
- Sort, hvit, leverbrun eller blå pels

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.